

fit Forslag om Understøttelse til Provinskomedie ind paa Forhandlingsmaaden i dette Ting. Jeg kan ikke andet end dertil gøre den gauffe korte Bemærkning, at det kan dog være, at det gaar det ærede Medlem, som det jævnlig gaar, at Fortiden kommer til at tegne sig for en i et noget fantastisk Lys, og naar det ærede Medlem mener, at vi nu ere komne ind paa en saa sørgelig Forhandlingsmaade, at vi ere sunkne saa lavt, at vi nærme os Gemtliighed og — jeg kan ikke huske det andet Udtryk — Gøgl syntes jeg næsten, det ærede Medlem sagde

Formanden (Høgskbro): Det tror jeg ikke, at det ærede Medlem sagde. Jeg maatte da have paatalt det.

Kalkenstjerne: Nej, det var Udtrykket „Bælling“, det ærede Medlem brugte.

Formanden (Høgskbro): Det vilde heller ikke have været et passende Udtryk.

Kalkenstjerne: Jeg vil kun for at forebygge Misforstaaelse gøre opmærksom paa, at det ikke er mig, der brugte dette Ord „Bælling“ om dette Tings Forhandlinger, men det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds. Jeg vil sige, at jeg har haft Lejlighed til i Aarens Løb at fordybe mig lidt i baade dette og det andet Tings, overhovedet i Rigsdagens Forhandlingar i den Tid, vi have haft Rigsdag her i Landet, og jeg maa sige, at min Erfaring i saa Henseende gaar nærmest i den Retning, at det var i 1848—49 omtrent som det er den Dag i Dag. Jeg tror, at man var Dauffe den Gang som den Dag i Dag, at de Egenstaber, der karakteriserede den nuværende danste Rigsdag, allerede karakteriserede den grundlovgivende Rigsdag i 1848 Nærmere at komme ind paa disse Egenstaber, tør jeg ikke, da jeg ikke antager, at det egentlig foreligger til Behandling for Ojeblikket. — Jeg skal saa om det Forslag, som det ærede Medlem sammen med 14 andre Medlemmer har stillet, tillade mig et Par

spillere, skulde man give dem en rigtig Lænke om Benet. Denne Lænke skulde det kgl. Teaters Chef eller en anden til det kgl. Teater knyttet Mand have, og man skulde altsaa bringe dette Selskab i en vis Afhængighed af det kgl. Teater; det skulde komme til at se ud til det kgl. Teater som det Ideal, det skulde stræbe henimod; selv om det ikke kunde naa det, burde dette alligevel altid være Maalet for dets Bestræbelser. Jeg skal ikke nægte, at da jeg hørte det, og hørte, hvorledes det ærede Medlem tog Afstand fra Gemtliigheden, begyndte jeg at blive noget betænkelig derved. Vi have jo som Medlemmer af dette Ting jævnlig Anledning til, naar man ikke vil afvise de Gaver, som et velvilligt Forsyn her paa Jorden tillender os; at overvære det kgl. Teaters Komedier, og jeg skal ikke nægte, at det hører til de blandede Fornøjelser; det hører til de Fornøjelser, synes jeg, som man jævnlig maa sige om, at man helst maatte være fri for dem. Vaade hvad Skuespillene og de andre Kunstarter angaar, kan jeg ikke sige andet, end at de Erfaringer, jeg har gjort, opmuntre mig ikke i fjerneste Maade til at opfordre et nydannet Selskab til at tage det kgl. Teater til Ideal. Jeg synes nok, at det nærmer sig meget stærkt til at blive et Sted, hvor man leder sig, i Stedet for egentlig talt at blive et Kunstens Tempel her i Landet. Derfor kan jeg ingenlunde paa den Motivering, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pingel) gav, gaa med til dette Forslag. Jeg haaber, at naar det kommer til en alvorlig Forhandling om denne Sag, vil man overlade et saadant Selskab nogenlunde frie Hænder til at bestemme sit Repertoire efter sit Publikum. Jeg tror f. Eks., det vilde være meget uheldigt, om et saadant Selskab af det kgl. Teaters Eksempel skulde lade sig forlede til at optage en af vor Digtekunstis første Perler, saaledes som Maddin, og træde den saa flad, saa kedelig, saa aandløs, som det er lykkedes det kgl. Teater ved sine Forestillinger i Winter at træde dette vor største Digters mest geniale Skuespil. Derfor kan jeg ikke sige andet end at naar jeg